

opusdei.org

Krunidba i kraljevstvo: Učiteljstvo, sveti, pjesnici

Blagdan Marije Kraljice slavimo 22. kolovoza. Ovi tekstovi crkvenih naučitelja, svetaca i kršćanskih pjesnika mogu nam pomoći u razmatranju krunidbe Blažene Djevice Marije kao Kraljice svemira.

21.08.2024.

Od učiteljstva *Od svetaca* *Od pjesnika*

“Kad bismo ti i ja imali moć, i mi bismo je okrunili za kraljicu neba i zemlje.” (Sveti Josemaria, Sveta krunica, peto slavno otajstvo)

GLAS UČITELJSTVA

Prema drevnoj tradiciji i svetoj liturgiji glavno načelo na kojem počiva Marijino kraljevsko dostojanstvo je bez sumnje njezino božansko majčinstvo. U Svetom pismu, o Sinu kojega će Marija začeti, čitamo ovu rečenicu: „Zvat će se Sin Svevišnjega, i Gospodin Bog dat će mu prijestolje Davida, oca njegova, i on će kraljevati u kuća Jakovljevoj do vijeka i kraljevstvu njegovu neće biti kraja” (Lk 1,32-33), a uz to se Marija naziva „Majkom Gospodnjom” (Isto, 43); iz ovoga se lako zaključuje da je ona Kraljica, budući da je rodila sina koji je, u

samom trenutku njegova začeca, zbog sjedinjenja ljudske naravi s Riječju, također bio kao čovjek Kralj i Gospodar svih stvari . Tako je s potpunom pravdom sveti Ivan Damašćanski mogao napisati: „Kada je postala Majka Stvoritelja, postala je uistinu Kraljica svakoga stvorenja.” Isto tako, može se reći da je nebeski glas arkandela Gabrijela bio prvi koji je proglasio Marijinu kraljevsku čast.

Ali Blaženu Djevicu Mariju treba zvati Kraljicom, ne samo zbog njezina božanskog majčinstva, nego i zato što je Bog želio da ona ima iznimnu ulogu u djelu našeg vječnog spasenja. . . U ostvarenju ovog djela otkupljenja, Blažena Djevica Marija bila je najuže povezana s Kristom; pa tako dolikuje pjevati u svetoj liturgiji: „Pokraj križa Gospodina našega Isusa Krista stajala je žalosna Blažena Marija, Kraljica neba i Kraljica svijeta” (Festum septem dolorum B.

Mariae Virg., Tractus) Stoga je, kao što je pobožni učenik sv. Anselma pisao, po svojim je zaslugama Majka i Kraljica svega; jer Bog je Gospodar svih stvari, jer po svojoj zapovijedi uspostavlja svaku od njih u njezinoj vlastitoj naravi, a Marija je Kraljica svih stvari, jer svaku vraća u njezinu prirodu izvornog dostojanstva kroz milost koju je zaslužila“.

Dakako, u punom i strogom značenju tog izraza, samo je Isus Krist, Bogočovjek, Kralj; ali i Marija, kao Majka božanskog Krista, kao Njegova suradnica u otkupljenju, u borbi s Njegovim neprijateljima i Njegovoj konačnoj pobjedi nad njima, ima udjela, iako na ograničen i analogan način, u Njegovom kraljevskom dostojanstvu. Jer iz svog jedinstva s Kristom ona postiže blistavu uzvišenost koja nadilazi bilo koje drugo stvorenje; od sjedinjenja s Kristom dobiva kraljevsko pravo raspolaganja blagom Kraljevstva

Božanskog Otkupitelja; iz njezina jedinstva s Kristom konačno proizlazi neiscrpna učinkovitost njezina majčinskog zagovora pred Sinom i Njegovim Ocem.

Stoga se ne može sumnjati da je Presveta Marija po dostojanstvu daleko iznad svih drugih stvorenja i da nakon svoga Sina ima prvenstvo nad svima. „Nadmašila si svako stvorenje“, pjeva sveti Sofronije. „Što može biti uzvišenije od tvoje radosti, Djevice Majko? Što plemenitije od ove milosti, koju si jedina od Boga primila“? Na to sveti German dodaje: „Tvoja čast i dostojanstvo nadilaze sve stvorenje; tvoja te veličina stavlja iznad anđela.“

Pio XII., “Ad Caeli Reginam,” 11.
listopada 1954

Pučka pobožnost zaziva Mariju kao Kraljicu. Sabor, nakon podsjećanja na Uznesenje Blažene Djevice „dušom i tijelom u nebesku slavu“, tumači da ju je „Gospodin uzvisio kao Kraljicu nad svim stvarima, da bi bila što potpunije suobličena svome Sinu, Gospodinu gospodara (usp. Otk 19,16) i pobjednik grijeha i smrti“ (Lumen gentium, br. 59) ....

Stoga kršćani s povjerenjem gledaju na Mariju Kraljicu i to ne samo da ne umanjuje, nego i uzdiže njihovo sinovsko prepuštanje njoj, koja je majka u redu milosti.

Doista, briga koju Marija Kraljica ima za čovječanstvo može biti potpuno učinkovita upravo zahvaljujući njezinom slavnom stanju koje proizlazi iz Uznesenja. Sveti German iz Carigrada to vrlo dobro naglašava. On drži da to stanje jamči Marijinu prisnu vezu s njezinim Sinom i omogućuje joj zagovor u našu korist.

Obraćajući se Mariji kaže: Krist je htio „biti, da tako kažem, blizinu tvojih usana i tvoga srca; tako on pristaje na sve želje koje mu izričete, kada trpíte za svoju djecu, svojom božanskom snagom čini sve što od njega tražite" (Horn.1, PG 98, 348).

Može se zaključiti da Uznesenje daje prednost Marijinu punom zajedništvu ne samo s Kristom, nego i sa svakim od nas: ona je uz nas, jer joj njezino slavno stanje omogućuje da nas prati na našem svakodnevnom zemaljskom putu. Kao što ponovno čitamo kod svetog Germana: „Ti duhovno prebivaš s nama i veličina tvoje budnosti nad nama ističe tvoje zajedništvo života s nama" (Rog 1, PG 98, 344).

Tako daleko od stvaranja udaljenosti između nje i nas, Marijino slavno stanje donosi stalnu i brižnu blizinu. Ona zna sve što se događa u našem

životu i majčinskom nas ljubavlju
podupire u životnim kušnjama.

Ivan Pavao II., Opća audijencija, 23.
srpnja 1997

GLAS SVETACA

Zdravo, milosti puna, Gospodin s tobom. Koja bi radost mogla nadmašiti ovu, o Djevice Majko? Koja milost može nadmašiti onu koju je Bog dao samo tebi? Što se može zamisliti blistavijim ili dražesnijim? Pred čudom kojem svjedočimo u tebi, sve drugo blijedi; sve ostalo je inferiorno u usporedbi s milošću koja vam je dana. Sve ostalo, čak i ono što je najpoželjnije, mora biti na drugom mjestu i imati manju važnost.

Gospodin je s tobom. Tko bi te se usudio izazvati? Ti si Božja majka; tko ti se ne bi odmah priklonio i rado

ti dodijelio veće prvenstvo i čast?
Zbog toga, kad gledam na povlasticu
koju imaš nad svim stvorenjima,
uzdižem te najvećom hvalom:
Zdravo, milosti puna, Gospodin s
tobom. Na tvoj račun, radost nije
samo počastila ljude, nego je također
dana i nebeskim silama.

Uistinu, blažena si među ženama, jer
ćeš, iako po naravi žena, postati
zapravo Božja majka. Ako je onaj
koga trebaš nositi doista Bog postao
tijelom, onda te s pravom zovemo
Božjom majkom. Jer ti si doista Boga
rodila.

od svetog Sofronija Jeruzalemskog,
Homilija na Navještenje (7. st.)

O, preslatka Gospođo naša i Majko, ti
si već napustila zemlju i stigla u
kraljevstvo, gdje sjediš kao kraljica
nad svim zborovima anđela, kako

pjeva sveta Crkva: „Ona je bila uzvišena o zborovima anđela u nebeska kraljevstva": Exaltata est super chorus angelorum ad caelestia regna.

Znamo da mi grješnici nismo dostojni da te imamo s nama u dolini tame. Ali također znamo, da nas ti u svojoj veličini nikada nisi zaboravila u našoj bijedi, i time što si uzdignuta u takvu slavu, nisi nikada izgubila samilost za nas jadnu djecu Adamovu, nego da se ona u tebi povećala. S visokog prijestolja, gdje kraljuješ, okreni, o Marijo, čak i na nas, svoje sažaljive oči i smiluj nam se.

od sv. Alfonza Ligourija, "Marijine slave" (18. st.)

Sva si lijepa i nema mane na tebi. Ti si put zatvoren, sestro moja, nevjesto,

i zdenac zapečaćen. Veni,
coronaberis! - Dođi, da budeš
okrunjena (usp. Pj 4, 7.12. i 8).

Kad bismo ti i ja imali moć, i mi
bismo je okrunili za kraljicu neba i
zemlje. I znamenje veliko pokaza se
na nebu: Žena odjevena suncem,
mjesec joj pod nogama, a na glavi
vijenac od dvanaest zvijezda (Otk 12,
1). Bezgrešna Djevica Marija
popravila je Evin pâd. Svojom
djevičanskom nogom satrla je glavu
paklene zmije. Ona, Kći Božja, Majka
Božja, Zaručnica Božja!

Otac, Sin i Duh Sveti okruniše je za
Kraljicu neba i zemlje. Slave je anđeli
kao njezini pratitelji ... Patrijarsi i
proroci. Apostoli, mučenici,
priznavatelji, djevice i svi sveti
nebesnici, pa i mi grešnici. I ti i ja!

Sveti Josemaria, Sveta krunica, peto
slavno otajstvo

GLAS PJESNIKA

"Factum est silentium in coelo quasi media hora" (Otk 8:1)

Na nebu je vladala tišina, otprilike
pola sata...

Izaijino ugljevlje čuda zapečatilo je
usne

Serafima, Kneževine i Moći,

Od svih devet anđeoskih zajednica.

Arkandeli, te čiste inteligencije,

Šutjeli su, s očima uprtim u rajska
vrata.

(Tako ih naša mašta mora obdariti
osjetilima,

Učiniti ih utjelovljenima u metafori.)

Na nebu je vladala tišina kad je
Marija ušla,

Jer čak ni Gabriel nije predvidio

Slavu duše imune na grijeh

Na prijestolju u tijelu Kraljice anđela.

Blagoslovljen Bog i Marija u čijoj je
utrobi

Istkana Božja nevjerojatna maska.

Ona je našem Gospodinu predala
svoje Tijelo. U grobnici

ponovno joj je dao njezino i naredio
joj da ustane.

Osvijetljena iz smrtnog sna ustala je,
rumena

Od čedne radosti koja obasjava
njezine obraze;

Među bezmajkama na nebu vladala
je tišina

Čuti kako se majka smije i govori.

Oko ne vidje, ni uho anđeosko ne ču,

Niti srce začeto - do Gospine smrti -

Što je Bog pripremio za one koji ga
ljube

Kad je sinonim neba bio Nazaret!

Njena se ljepota otvarala polako kao
cvijet,

Ljepota im vječno ostavljena u
amanet.

Na nebu je vladala tišina; kao na pola
sata

Nijedan anđeo nije disao.

Alfred Barrett (1906.-1985.)

Slika: Dennis Jarvis from
Halifax, Canada, CC BY-SA 2.0,
via Wikimedia Commons

[hr-hr/article/krunidba-i-kraljevstvo-uciteljstvo-sveci-pjesnici/](#) (2.04.2026.)